

komme derved, de mange Skrivelser, der skulle gaa frem og tilbage, først mellem den vedkommende Politimester og de forskellige Kommuner og senere mellem Moderens Opholdskommune og Faderens Forsørgelseskommune, og for det Arbejde, det har voldet at faa udfundet, hvor Faderens Forsørgelseskommune er, saa maa vi være fri for den forskudsvis Udbetaling fra Kommunernes Side. Paa den anden Side er Udvalget baade enigt om og klar over, at det ikke kunde forsvares at lade Moderen eller den, der har Moderens Rettigheder over Barnet, vente med Bidraget, indtil alle de Midler, som Lovgivningen hjemler, ere bragte i Anvendelse over for Faderen, og derefter igen vente, indtil hans Forsørgelseskommune var funden. Og for altsaa ogsaa at kunne tage disse Humanitetshensyn i Betragtning, som absolut bør tages over for Moderen, have vi været nødte til alligevel at beholde en forskudsvis Udbetaling til Moderen — blot at den ikke behøver at foregaa fra Kommunens Side.

Det, som egentlig er Princippet i de nu stillede Ændringsforslag, som jo ere hele 11 i Tallet, er altsaa kun det, at den forskudsvis Udbetaling for Fremtiden skal ske af Politikasserne, og saa er det for øvrigt ligesom nu Politimesteren, der har at ordne hele Sagen og udfinde, hvor Faderen er forsørgelsesberettiget, for saa vidt det kan udfindes, og ellers faa Sagen afgjort af vedkommende Overøvrighed, altsaa Amtmanden, og først naar det er godtgjort, hvor Faderen er forsørgelsesberettiget, at stille Fordring til Faderens Forsørgelseskommune om at refundere — altsaa nu efter § 7 Politikassen — det Bidrag, der er udbetalt forskudsvis. Det er egentlig Hovedprincippet i samtlige Ændringsforslag, og der er ingen Tvivl om, at det vil bringe betydelig Lettelse for de kommunale Raad i det Arbejde, de nu have faaet med Alimantationssager.

Jeg gaar ud fra, at da det er saa langt frem paa Tiden, behøver jeg ikke at komme nærmere ind paa at omtale hvert enkelt af Ændringsforslagene. Jeg maa maaske bare sige, at naar der er stillet Ændringsforslag til § 1 om at tilføje et nyt Stykke, saa er det ikke noget nyt, der føres ind i Loven, det er bare, fordi en anden Paragraf i Lovforslaget, som gik ud paa, at der, naar et Underholdsbidrag skulde fastsættes, skulde foretages Afhøring af Faderen og Moderen, for at det kunde blive konstateret, hvor Faderen var forsørgelsesberettiget, gaar ud, og saa er det en Selv-

følge, at der i § 1 skal være Bestemmelser om, at de Oplysninger om Faderens Forsørgelseskommune, der foreligge paa den Tid, Underholdsbidraget fastsættes, skal optages i Resolutionen.

Der har i Udvalget været en hel Del Spørgsmaal oppe, som staa i mere eller mindre nær Berøring med denne Sag. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa at omtale dem, men bare gøre opmærksom paa, at et saadant Forhold som det, der under Tillægsbevillingsloven i Dag har været til Behandling, og som blev omtalt af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 3dje Valgkreds (Mølgaard-Nielsen), hvor der altsaa er indgaaet et Beløb i Statskassen, som en Fader til et uægte Barn har efterladt sig, sikkerlig er noget af det, som det kan siges at være uheldigt ikke at kunne faa ordnet, idet et saadant uægte Barn ganske vist kan faa Underholdsbidrag, men ellers ikke faar noget af den Arv, som Statskassen her faar Gavn af. Det har været uhyre vanskeligt og vist sig at være saa godt som uoverkommeligt at træffe Bestemmelser baade om dette Forhold og mange andre, der have været fremme. Navnlig skal jeg nævne det at gøre Reglerne om Underholdsbidrag til uægte Børn anvendelige ogsaa over for Børn af Hustruer, hvis Mænd enten havde forladt dem, eller fra hvem de vare separerede. Det har vist sig, at det var uhyre vanskeligt at faa det samlet i en Lov, saaledes at man ikke kom i Strid med Bestemmelserne i Fattigloven eller Arveloven. Vi have derfor i Udvalget ment, det vilde være det heldigste at indskrænke Lovforslaget til ene og alene at omfatte de Forhold, der vedrøre Fædrenes Pligt til at betale Underholdsbidrag, og hvad dermed staar i Forbindelse, de Midler, der kunne bringes i Anvendelse, for at Moderen kan faa Bidraget, og for at Faderens Forsørgelseskommune eventuelt kan komme til at betale.

Jeg skal endnu gøre opmærksom paa, at foruden et Par Trykfejl, som allerede i et Bilag til Betænkningen ere rettede, er der et Par Ting endnu, som kun ere af redaktionel Karakter, men som der maaske til 3dje Behandling kunde være Anledning til at tage frem. Jeg skal i saa Henseende nævne, at i Ændringsforslag under Nr. 5 staar i 2det Stykke, at hvis ingen Kommune kan findes at være Barnefaderens Forsørgelseskommune, skal Bidraget, der udbetales forskudsvis af Politikassen, refunderes efter Reglerne i Fattiglovens § 27. Selve dette Udtryk „refun-